

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α7-ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Θεσσαλονίκη 27/05/2019

Αριθμός απόφασης: **1354**

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45-Θεσ/νικη
Ταχ. Κώδικας : 54630
Πληροφορίες : Κ. Μαβινίδου
Τηλέφωνο : 2313-333245
Fax : 2313-333258

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β' 22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).

2.Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3.Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 25/01/2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου .. ενδικοφανή προσφυγή της «. . του .» με ΑΦΜ ., μη επιτηδευματία, με διεύθυνση κατοικίας στη Θεσσαλονίκη, επί της οδού .. αριθ. .. -Τ.Κ. 546 22, κατά: α) της με αριθμ. .../..//21-12-2018 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2013, β) της με αριθμ. ..//..//21-12-2018 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2014 και γ) της με αριθμ. ..//..//21-12-2018 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φορολογικού έτους 2014, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' Θεσσαλονίκης και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τις ως άνω προσβαλλόμενες πράξεις, των οποίων ζητείται η ακύρωση.

6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Δ' Θεσσαλονίκης, με τις οποίες ζητείται η απόρριψη της ανωτέρω ενδικοφανούς προσφυγής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α7 – Επανεξέτασης της Υπηρεσίας μας, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 25-01-2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ... ενδικοφανούς προσφυγής της προσφεύγουσας, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

-Με την υπ' αριθμ. .../21-12-2018 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' Θεσσαλονίκης, οικον. έτους 2013 επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας κύριος φόρος ύψους 4.692,51 €, πλέον ειδική εισφορά αλληλεγγύης του άρθρου 29 του ν. 3986/2011 ύψους 267,48 €, πλέον πρόστιμο του άρθρου 58 και τόκοι του άρθρου 53 του Ν. 4174/2013 στο φόρο ύψους 4.401,57 €, , ήτοι συνολικό ποσό ύψους 9.361,56 €.

-Με την υπ' αριθμ. .../21-12-2018 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' Θεσσαλονίκης οικον. έτους 2014 επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας κύριος φόρος ύψους 10.168,85 €, πλέον ειδική εισφορά αλληλεγγύης του άρθρου 29 του ν. 3986/2011 ύψους 1.406,75 €, πλέον πρόστιμο του άρθρου 58 και τόκοι του άρθρου 53 του Ν. 4174/2013 στο φόρο ύψους 9.538,38 €, ήτοι συνολικό ποσό ύψους 21.113,98 €.

-Με την υπ' αριθμ. .../21-12-2018 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' Θεσσαλονίκης φορολογικού έτους 2014 επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας κύριος φόρος ύψους 825,00 €, πλέον ειδική εισφορά αλληλεγγύης του άρθρου 29 του ν. 3986/2011 ύψους 50,00 €, πλέον πρόστιμο του άρθρου 58 του Ν. 4174/2013 στο φόρο ύψους 247,50 €, ήτοι συνολικό ποσό ύψους 1.122,50 €.

Οι ανωτέρω πράξεις εκδόθηκαν κατόπιν της διενέργειας ελέγχου στις χρήσεις 2012-2013 και στο φορολογικό έτος 2014 από τη Δ.Ο.Υ. Δ' Θεσσαλονίκης, με βάση τα άρθρα 48 παρ 3 του Ν. 2238/1994, 21 παρ 4 του Ν. 4172/2014 και τις ερμηνευτικές εγκυκλίου ΠΟΛ 1095/2011 και ΠΟΛ 1175/2017, σε συνδυασμό με το άρθρο 23 του Ν. 4174/2013 και την ΔΕΛ Α 1069048/02-05-2014, δυνάμει της υπ' αριθμ. .../09-11-2018 σχετικής εντολής ελέγχου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' Θεσσαλονίκης.

Αιτία ελέγχου αποτέλεσε το με αριθμό πρωτ. πρωτ. .../31-10-2018 Πληροφοριακό Δελτίο του Υ.Ε.Δ.Δ.Ε. Θεσσαλονίκης, με συνημμένη την από 25/10/2018 Πληροφοριακή έκθεση εισοδήματος, η οποία περιλαμβάνει άρση του τραπεζικού και χρηματιστηριακού απορρήτου της προσφεύγουσας για τα ως άνω έτη. Αφορμή για τον έλεγχο που διενεργήθηκε από την Υ.Ε.Δ.Δ.Ε. Θεσσαλονίκης αποτέλεσε το υπ' αριθ. .../2018 Πληροφοριακό Δελτίο της Υπηρεσίας τους, που εκδόθηκε για την

εκτέλεση μέρους της Εισαγγελικής Παραγγελίας υπ' αριθ. Α.Β.Μ. Α2017/17143/25-07-2017, της Εισαγγελίας Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης.

Από την εκτέλεση του ειδικού λογισμικού ελέγχου προσαύξησης περιουσίας από την Υ.Ε.Δ.Δ.Ε. Θεσσαλονίκης, διαπιστώθηκε, ότι προέκυψαν για τα υπό κρίση έτη πρωτογενείς καταθέσεις (πιστώσεις), οι οποίες έχρηζαν περαιτέρω διερεύνησης, καθώς δεν δικαιολογούνταν από τα δηλωθέντα εισοδήματα της προσφεύγοντος στις υποβληθείσες δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος. Από την επεξεργασία των ατομικών και κοινών τραπεζικών λογαριασμών της προσφεύγουσας και του συζύγου της προέκυψαν πρωτογενείς καταθέσεις οι οποίες δεν δικαιολογούνταν από τα δηλωθέντα εισοδήματα τους. Ο έλεγχος της Υ.Ε.Δ.Δ.Ε. Θεσσαλονίκης συνέταξε και απέστειλε το υπ' αριθ. πρωτ. ../14-06-2018 Αίτημα Παροχής Πληροφοριών του άρθρου 14 του ν. 4174/2013, για παροχή εξηγήσεων. Η φορολογουμένη ανταποκρινόμενη στο ως άνω αίτημα κατέθεσε με το σύζυγο της το υπ' αριθ. πρωτ. ../23-07-2018 υπόμνημα παροχής εξηγήσεων.

Αφού λήφθηκε υπόψη το ως άνω υπόμνημα με τα δικαιολογητικά και τις εξηγήσεις που παρασχέθηκαν από την προσφεύγουσα και το σύζυγό της στο ως άνω Αίτημα Παροχής Πληροφοριών του άρθρου 14 του ν. 4174/2013 που τους κοινοποιήθηκε, σχετικά με τις αδικαιολόγητες καταθέσεις (πιστώσεις), που προέκυψαν ανά έτος, από την περαιτέρω επεξεργασία των τραπεζικών λογαριασμών, η φορολογούσα αρχή διαπίστωσε προσαύξηση περιουσίας, κατά την έννοια των διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 15 του ν. 3888/2010 και του άρθρου 21 του Ν. 4172/2013, ανά έτος, ως ακολούθως:

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ – ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΕΤΗ	ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΙΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΛΕΓΧΟΥ	Μείον: ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΜΕΝΕΣ ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΙΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ	ΔΙΑΦΟΡΑ	ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΑΠΟ ΑΓΝΩΣΤΗ ΠΗΓΗ
2013	200.942,32 €	131.194,32 €	-26.748,00 €/2 +43.000,00	56.374,00 €
2014	199.043,93 €	118.411,93 €	-80.632,00 €/2	40.316,00 €
2014	116.334,38 €	111.334,38 €	-5,000,00 €/2	2.500,00 €

Παράλληλα ο έλεγχος της Υ.Ε.Δ.Δ.Ε. Θεσσαλονίκης διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα δήλωσε ανακριβώς στην υποβληθείσα Δήλωση φορολογίας Εισοδήματος φυσικών προσώπων τη δαπάνη της τοκοχρεωλυτικής απόσβεσης δανείων και χρεώσεων (κωδ.728) για τα οικονομικά έτη 2013 και 2014 και για το φορολογικό έτος 2014, ως ακολούθως:

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ – ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΕΤΗ ΣΥΖΥΓΟΣ	ΚΩΔΙΚΟΣ 728 ΒΑΣΕΙ ΔΗΛΩΣΗΣ	ΚΩΔΙΚΟΣ 727 ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ
2013	3.608,34 €	17.565,54 €

2014	1.503,26 €	12.726,95 €
2014	0,00 €	11.228,20 €

Επιπροσθέτως, λόγω του ότι τα ως άνω ποσά κατατέθηκαν σε λογαριασμούς που ο προσφεύγουσα ήταν συνδικαιούχος με τη σύζυγό της . . και τον υιό της . .- και τα οποία ο έλεγχος δεν μπόρεσε να ταυτοποιήσει με τον πραγματικό δικαιούχο των πιστώσεων, τα καταλόγισε κατ' ισομοιρία στους δύο δικαιούχους, στην προσφεύγουσα και στο σύζυγό της, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 5638/1932, τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 5638/1932, τις διατάξεις της παρ. 18 της ΠΟΛ. 1033/21-2-2013 και της παρ. 3 της ΠΟΛ. 1228/16-10-2014, λόγω του ότι ο . .- ., στις υποβληθείσες δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος των ελεγχόμενων ετών δε δήλωσε εισοδήματα.

Ο έλεγχος της Δ.Ο.Υ. Δ' Θεσσαλονίκης υιοθέτησε τα συμπεράσματα της ως άνω Πληροφοριακής έκθεσης εισοδήματος της Υ.Ε.Δ.Δ.Ε. Θεσσαλονίκης, καταλήγοντας στη διαπίστωση ότι οι διαφορές που απεικονίζονται στον ως άνω πίνακα, αποτελούν προσαύξηση περιουσίας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις της παρ 3 του άρθρου 48 του Ν. 2238/1994 και της παρ 4 του άρθρου 21 του Ν. 4172/2013, με εξαίρεση ποσό ύψους 43.000,00 € στο έτος 2012 και συνολικό ποσό ύψους 2.410,00 € στο έτος 2013 που διαπίστωσε ότι αιτιολογούνται, βάσει του υπ' αριθ. πρωτ. .../12-12-2018 υπομνήματος που κατέθεσε η προσφεύγουσα και εξέδωσε τις προσβαλλόμενες πράξεις.

Με τη με αριθμό πρωτοκόλλου .../25-01-2019 ενδικοφανή προσφυγή η προσφεύγουσα ζητά την ακύρωση των παραπάνω πράξεων του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' Θεσσαλονίκης, επικαλούμενη τους παρακάτω ισχυρισμούς:

- 1) Παραβίαση της αρχής των χρηστών ηθών και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικούμενου προς τη διοίκηση.
- 2) Η επανακατάθεση χρηματικών ποσών δεν συνιστά προσαύξηση περιουσίας. Εν προκειμένω προσκόμισε στον έλεγχο και προσκομίζει εκ νέου τα γραμμάτια εισπράξεως και εντάλματα ανάληψης μετρητών από τα πιστωτικά ιδρύματα με την επωνυμία «Εθνική Τράπεζα της Ελλάδας» και «Τράπεζα Πειραιώς». Ειδικότερα προσκομίζει με επίκληση το από 8.3.2011 γραμμάτιο ανάληψης μετρητών από την Τράπεζα Πειραιώς ποσού 10.000 € (Σχετ 1). Το από 9.3.2011 γραμμάτιο ανάληψης μετρητών από την Τράπεζα Πειραιώς ποσού 50.000 € (Σχετ 2). Το από 24.3.2011 γραμμάτιο ανάληψης μετρητών από την Τράπεζα Πειραιώς ποσού 10.000 € (Σχετ 3). Όλες οι ανωτέρω αναλήψεις έγιναν από την ίδια, καθώς εκείνη την περίοδο όλοι μιλούσαν για επαπειλούμενο πιστωτικό γεγονός και πτώχευση των τραπεζών και προσπαθούσε να περισώσει τις οικονομίες του. Το ποσό αυτό επανακατατέθηκε σε κοινό τραπεζικό λογαριασμό από το σύζυγό της και συγκεκριμένα στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδας διαδοχικά το έτος 2012 - όταν η κατάσταση έδειχνε να ομαλοποιείται - και το 2013

όταν υπήρχε ελπίδα ότι η κατάσταση είχε ομαλοποιηθεί. Προς απόδειξη του ανωτέρω ισχυρισμού της προσκομίζει: 1) Το από 5.9.2012 γραμμάτιο κατάθεσης στην ΕΤΕ ποσού 21.000 € (Σχέτ 4). 2) Το από 9.8.2013 γραμμάτιο κατάθεσης στην ΕΤΕ ποσού 70.000 € (Σχέτ 5), που κατατέθηκαν από τον ίδιο. Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι δεν υπάρχει καμία απολύτως προσαύξηση περιουσίας του παρά μόνον επανακατάθεση χρηματικών διαθεσίμων Όλα τα ανωτέρω στοιχεία μολονότι κοινοποιήθηκαν εγκαίρως στον έλεγχο ουδόλως ελήφθησαν υπόψη κατά πρόδηλη παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης και της εύλογης εμπιστοσύνης του διοικούμενου προς τη Διοίκηση με αποτέλεσμα οι προσβαλλόμενες πράξεις να είναι νομικά και ουσιαστικά πλημμελείς και για το λόγο αυτό ακυρωτές.

- 3) Έλλειψη αιτιολογίας (σχετ. ΔΕΑΦ Α' 1144110 ΕΞ 2015/5.11.2015, ΠΟΛ 1175/2017 και ΣΤΕ 884/2016, ΣΤΕ 172- 173/2018). Ως μέθοδος αιτιολόγησης, μπορεί να θεωρηθεί βάσει της εγκυκλίου διαταγής ΠΟΛ 1033/2013 της Γ.Γ.Δ.Ε. και η ανάλυση κεφαλαίου την οποία και επικαλείται.
- 4) Εσφαλμένη εφαρμογή της παρ 3 του άρθρου 48 του Ν. 2238/1994 ή της παρ 4 του άρθρου 21 του Ν. 4172/2013, λόγω μη επιμερισμού των χρηματικών ποσών των πιστώσεων που κατατέθηκαν σε τραπεζικούς λογαριασμούς, ανάλογα με τον αριθμό των συνδικαιούχων.

Ως προς τον πρώτο ισχυρισμό της προσφεύγουσας περί παραβίασης της αρχής των χρηστών ηθών και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικούμενου προς τη διοίκηση

Επειδή, η προσφεύγουσα στην υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή της ισχυρίζεται ότι με τις προσβαλλόμενες πράξεις έχουν παραβιαστεί θεμελιώδεις αρχές του διοικητικού και δημοσίου δικαίου, ήτοι των χρηστών ηθών και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικούμενου προς τη διοίκηση.

Επειδή, ως κριτήριο των χρηστών ηθών, η έννοια των οποίων είναι νομική, χρησιμεύουν οι ιδέες του κατά γενική αντίληψη με φρόνηση και χρηστότητα σκεπτόμενου μέσου κοινωνικού ανθρώπου (ΟΛΑΠ10/91). Η αντίθεση δε στα χρηστά ήθη, που επιφέρει ακυρότητα της δικαιοπραξίας, κρίνεται από το περιεχόμενο της τελευταίας, ενόψει όχι μεμονωμένως της αιτίας που κίνησε τους συμβαλλομένους να τη συνάψουν ή του σκοπού στον οποίο απέβλεψαν, αλλά του συνόλου των συνθηκών και περιστάσεων που τη συνοδεύουν, με τη βοήθεια των διδαγμάτων της κοινής πείρας (βλ. ΑΠ 1618/2009 ΑΠ 25/2016, ΑΠ 151/2015, ΑΠ 1517/2014).

Επειδή, «το διαφοροποιητικό στοιχείο της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης πρέπει να αναζητηθεί στην υποκειμενική της διάσταση. Κατά την εύστοχη διατύπωση του Ομοσπονδιακού Συνταγματικού Δικαστηρίου, «η ασφάλεια δικαίου σημαίνει για τον πολίτη

πρωτίστως προστασία της εμπιστοσύνης». Η ασφάλεια δικαίου αφορά κυρίως την αντικειμενικότητα των κανόνων δικαίου, ενώ η δικαιολογημένη εμπιστοσύνη είναι τρόπον τινά το συνακόλουθο ή η προέκταση της αρχής αυτής προς την κατεύθυνση της αναγνώρισεως δικαιωμάτων και προστατευομένων ατομικών καταστάσεων[35]. Με άλλους λόγους, η ασφάλεια δικαίου αποσκοπεί στην συνεχή, συνεπή και σταθερή εξέλιξη του δικαίου, αποκλείοντας τις αιφνίδιες μεταβολές. Η προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, εξεταζόμενη από την σκοπιά του πολίτη, επιβάλλει την προστασία της εμπιστοσύνης του τελευταίου στην διατήρηση και στην αξιοπιστία της κρατικής δράσεως, βάσει της οποίας προέβη σε κάποιες ενέργειες ή στην οποία στήριξε προσδοκίες. Όπως επισημαίνει το πρωτοδικείο στην απόφαση *Industrias Pesqueras Campos SA κ.λπ.*[36], στην νομολογία του ΔΕΚ η αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης εξομοιώνεται προς τις επιταγές της ασφαλείας δικαίου που προστατεύουν τα ιδιωτικά συμφέροντα». (Ε. Πρεβεδούρου - Η αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης στη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων - Περιοδικό Δίκη).

Όσον αφορά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις είναι μη νόμιμες και ακυρωτές ως αντικείμενες ευθέως στην αρχή της χρηστής και καλόπιστης διοίκησης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικουμένου, οι οποίες απορρέουν από τη θεμελιώδη συνταγματική αρχή του Κράτους Δικαίου, αυτός τυγχάνει προφανώς αβάσιμος και δη παρελκυστικά προβαλλόμενος. Ειδικότερα, η αρχή της χρηστής και καλόπιστης διοίκησης επιβάλλει πράγματι στα διοικητικά όργανα, όπως ισχυρίζεται και ο αντιδίκος, να ασκούν τις αρμοδιότητές τους σύμφωνα με το αίσθημα δικαίου που επικρατεί, ώστε κατά την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων να αποφεύγονται οι ανεπιεικείς και απλώς δογματικές ερμηνευτικές εκδοχές, τούτο, ωστόσο, δε σημαίνει ότι η αρχή της χρηστής και καλόπιστης διοίκησης μπορεί να εξελιχθεί σε τροχοπέδη για την εφαρμογή της νομιμότητας εκ μέρους των οργάνων της Διοίκησης. Η τελευταία δε, επιτάσσει την έκδοση καταλογιστικών πράξεων ή πράξεων επιβολής προστίμων σε βάρος του φορολογουμένου, όταν από τον γενόμενο σε βάρος του έλεγχο διαγνώσθηκαν αντικειμενικά στοιχεία που στοιχειοθετούν το πραγματικό ορισμένης φορολογικής παράβασης ή την ύπαρξη αδήλων εισοδημάτων με βάση συγκεκριμένες διατάξεις νόμων, όπως εν προκειμένω συνέβη με τη διαπίστωση από τον έλεγχο της προσαύξησης περιουσίας της προσφεύγουσας από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία. Επίσης, δεν παραβιάστηκαν οι αρχές της καλής πίστης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του πολίτη διότι με την έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος η διοίκηση εφάρμοσε καλόπιστα το πνεύμα και το γράμμα του νόμου χωρίς να εκμεταλλευτεί μία κατάσταση στην οποία ο διοικούμενος είχε περιέλθει λόγω πλάνης, απάτης ή απειλής και χωρίς να αίρει εκ των υστέρων, αιφνιδίως ή χωρίς προειδοποίηση, κίνητρα που προέβλεψε οποιοσδήποτε νόμος.

Ως προς τον δεύτερο και τρίτο ισχυρισμό της προσφεύγουσας περί του ότι η επανακατάθεση ποσών δεν συνιστά προσαύξηση περιουσίας και περί ελλιπούς αιτιολογίας

Επειδή, στο άρθρο 23 του Ν. 4174/13 (ΚΦΔ) μεταξύ άλλων ορίζεται ότι: «1. Η Φορολογική Διοίκηση έχει την εξουσία να επαληθεύει, να ελέγχει και να διασταυρώνει την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων εκ μέρους του φορολογούμενου, την ακρίβεια των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σε αυτήν και να επιβεβαιώνει τον υπολογισμό και την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, διενεργώντας έλεγχο σε έγγραφα, λογιστικά στοιχεία και στοιχεία γνωστοποιήσεων και παρόμοιες πληροφορίες, θέτοντας ερωτήσεις στον φορολογούμενο και σε τρίτα πρόσωπα, ερευνώντας εγκαταστάσεις και μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες και χρησιμοποιώντας μεθόδους που προβλέπονται στον Κώδικα.....».

Επειδή, με τη με αριθ. ΔΕΛ Α 1069048/2-5-2014 εγκύκλιο της Γ.Γ.Δ.Ε., σχετικά με το άρθρο 23 του Κ.Φ.Δ. προβλέπεται, μεταξύ άλλων, ότι: «*Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού καθορίζονται οι εξουσίες της Φορολογικής Διοίκησης με σκοπό τη διαπίστωση της εφαρμογής των φορολογικών διατάξεων εκ μέρους του φορολογούμενου και την επαλήθευση του περιεχομένου των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σ' αυτήν σε σχέση πάντοτε με τη συναλλακτική δραστηριότητα και τα οικονομικά δεδομένα όπως αυτά προκύπτουν από οποιαδήποτε βιβλία και στοιχεία. Επίσης η Φορολογική Διοίκηση προσδιορίζει το ύψος του οφειλόμενου ποσού (φόρος – πρόστιμο – τέλος - εισφορά κλπ.) που πρέπει να καταβληθεί από το φορολογούμενο*».

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 2238/94 ορίζεται ότι: «1. Εισόδημα στο οποίο επιβάλλεται ο φόρος είναι το εισόδημα που προέρχεται από κάθε πηγή ύστερα από την αφαίρεση των δαπανών για την απόκτησή του, όπως αυτό προσδιορίζεται ειδικότερα στα άρθρα 20 έως 51. ... 2. Το εισόδημα ανάλογα με την πηγή της προέλευσής του διακρίνεται κατά τις επόμενες κατηγορίες ως εξής: ...Ζ. Εισόδημα από υπηρεσίες ελευθέρων επαγγελματιών και από κάθε άλλη πηγή.....», ενώ σύμφωνα με τη διάταξη της **παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994**, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 15 του ν. 3888/2010, «Ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθέρων επαγγελματιών λογίζεται και κάθε εισόδημα που δεν μπορεί να υπαχθεί σε κάποια από τις κατηγορίες Α' και Ζ' της παρ. 2 του άρθρου 4. Σε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία, ο φορολογούμενος μπορεί να κληθεί να αποδείξει είτε την πραγματική πηγή ή αιτία προέλευσής της είτε ότι φορολογείται από άλλες διατάξεις είτε ότι απαλλάσσεται από το φόρο με ειδική διάταξη, προκειμένου αυτό να μην φορολογηθεί ως εισόδημα από υπηρεσίες ελευθέρων επαγγελματιών της χρήσης κατά την οποία επήλθε η προσαύξηση».

Επειδή, με τη διάταξη του άρθρου 15 παρ.3 του Ν.3888/2010 εισάγεται μια διαδικαστική ρύθμιση, ή μάλλον διευκρινίζεται απερίφραστα και κατηγορηματικά ένα διαδικαστικό θέμα σχετικά με το βάρος απόδειξης σε αυτές τις περιπτώσεις. Έχει ήδη κριθεί και νομολογιακά, ότι η επίμαχη διάταξη δε χαρακτηρίζει ως εισόδημα προσαύξηση που δε φέρει τα εννοιολογικά χαρακτηριστικά του εισοδήματος, αλλά απλώς κατανέμει το βάρος απόδειξης μεταξύ της φορολογικής αρχής και του φορολογούμενου, της πρώτης περιοριζόμενης στην εξακρίβωση της περιουσιακής προσαύξησης και του δεύτερου βαρυνόμενου με την απόδειξη της φορολόγησης ή της νόμιμης απαλλαγής από το φόρο ή της μη υπαγωγής σε φόρο των χρηματικών ποσών που τη δημιούργησαν (ΔΕΦΑΘ 3983/2015).

Σύμφωνα με πάγια νομολογία, ως «εισόδημα» κατά τις ανωτέρω διατάξεις των άρθρων 4 και 48 παρ. 3 του ΚΦΕ, νοείται και φορολογείται η πρόσοδος που παράγεται περιοδικά, από διαρκώς εκμεταλλεύσιμη πηγή, και αποτελεί το αντάλλαγμα της προσωπικής εργασίας ή τον καρπό των περιουσιακών στοιχείων του φορολογούμενου, όχι και κάθε άλλη, μη έχουσα τα παραπάνω γνωρίσματα, προσαύξηση της περιουσίας του, εκτός κι αν με ειδική διάταξη νόμου θεωρείται εισόδημα, για την υπαγωγή του στο φόρο (βλ. ΣΤΕ 3872/2013, 420/1999 επταμ., 1663/1994, 3342/1985, 1453/1982, 3514/1975, 2417/1965 κ.ά.).

Επειδή, στο άρθρο 19, ως ίσχυε για τα υπό κρίση έτη 2012 και 2013, (Διαφορά εισοδήματος και υπολογισμός του φόρου αυτής) του ν. 2238/1994 (ΚΦΕ) ορίζεται μεταξύ άλλων ότι: **«1. Η διαφορά μεταξύ του εισοδήματος που δηλώθηκε από το φορολογούμενο, τη σύζυγο του και τα πρόσωπα που τους βαρύνουν ή προσδιορίστηκε από τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας και της συνολικής ετήσιας δαπάνης τους, των άρθρων 16 και 17, προσαυξάνει τα εισοδήματα που δηλώνονται ή προσδιορίζονται από τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας κατά το ίδιο οικονομικό έτος, του φορολογούμενου ή της συζύγου του, κατά περίπτωση, από εμπορικές επιχειρήσεις ή από την άσκηση ελευθέρων επαγγελματιών και αν δε δηλώνεται εισόδημα από τις κατηγορίες αυτές η διαφορά αυτή λογίζεται εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48. 2. Ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας κατά τον προσδιορισμό της διαφοράς της προηγούμενης παραγράφου υποχρεούται να λάβει υπόψη του τα αναγραφόμενα στη δήλωση χρηματικά ποσά, τα οποία αποδεικνύονται από νόμιμα παραστατικά στοιχεία και με τα οποία καλύπτεται ή περιορίζεται η διαφορά που προκύπτει. Στις περιπτώσεις αυτής της παραγράφου ο φορολογούμενος φέρει το βάρος της απόδειξης.[...] Για τον προσδιορισμό του κεφαλαίου αυτού ανά έτος, από τα πραγματικά εισοδήματα που έχουν φορολογηθεί ή νόμιμα απαλλαγεί από το φόρο, τα οποία προκύπτουν από συμψηφισμό των θετικών και αρνητικών στοιχείων αυτών, από τα χρηματικά ποσά που ορίζονται στις περιπτώσεις β', γ', δ', ε' και στ' της παραγράφου αυτής και από οποιοδήποτε άλλο ποσό το οποίο αποδεδειγμένα έχει εισπραχθεί, εκπίπτουν οι δαπάνες που προσδιορίζονται στα άρθρα 16 και 17, ανεξάρτητα αν απαλλάσσονται της εφαρμογής των άρθρων αυτών.**

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 21 του Ν. 4172/2013 (ΚΦΕ), ορίζεται ότι: «4. Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας».

Επειδή, ακολούθως, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 28 του Ν. 4172/2013 (ΚΦΕ), ορίζεται ότι: «2. Το εισόδημα φυσικών προσώπων, ανεξαρτήτως αν προέρχεται από άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας, **μπορεί επίσης να προσδιορίζεται με βάση κάθε διαθέσιμο στοιχείο** ή έμμεσες μεθόδους ελέγχου σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, όταν το ποσό του δηλούμενου εισοδήματος δεν επαρκεί για την κάλυψη των προσωπικών δαπανών διαβίωσης ή **σε περίπτωση που υπάρχει προσαύξηση περιουσίας η οποία δεν καλύπτεται από το δηλούμενο**».

Επειδή περαιτέρω, με την παρ. 4 του άρθρου 29 του Ν. 4172/2013 ορίζεται ότι: «4. Το εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 4 του άρθρου 21 φορολογείται με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%)».

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 34- Διαφορά εισοδήματος και υπολογισμός του φόρου αυτής, ορίζεται ότι: «1. Η διαφορά που προκύπτει μεταξύ του τεκμαρτού και του συνολικού εισοδήματος κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 30, η οποία προστίθεται στο φορολογητέο εισόδημα, προσδιορίζεται από τη Φορολογική Διοίκηση κατά το ίδιο φορολογικό έτος σύμφωνα με τα οριζόμενα στις επόμενες παραγράφους και φορολογείται: [...] 2. Η Φορολογική Διοίκηση κατά τον προσδιορισμό της διαφοράς της προηγούμενης παραγράφου υποχρεούται να λάβει υπόψη τα αναγραφόμενα στη δήλωση χρηματικά ποσά, τα οποία αποδεικνύονται από νόμιμα παραστατικά στοιχεία. Ο φορολογούμενος φέρει το βάρος της απόδειξης για τα ποσά που ιδίως είναι: [...] 3) Ανάλωση κεφαλαίου που αποδεδειγμένα έχει φορολογηθεί κατά τα προηγούμενα έτη ή νόμιμα έχει απαλλαγεί από το φόρο. Για τον προσδιορισμό του κεφαλαίου αυτού ανά έτος, από τα πραγματικά εισοδήματα που έχουν φορολογηθεί ή νόμιμα απαλλαγεί από το φόρο, τα οποία προκύπτουν από συμψηφισμό των θετικών και αρνητικών στοιχείων αυτών, από τα χρηματικά ποσά που ορίζονται στις περιπτώσεις β', γ', δ', ε' και στ' της παραγράφου αυτής και από οποιοδήποτε άλλο ποσό το οποίο αποδεδειγμένα έχει εισπραχθεί, εκπίπτουν οι δαπάνες που προσδιορίζονται στα άρθρα 31 και 32, ανεξάρτητα αν απαλλάσσονται της εφαρμογής των άρθρων αυτών. [...]».

Επειδή σύμφωνα, με το άρθρο 39- Δικαιολόγηση Προσαύξησης Περιουσίας του Ν. 4174/2013 (Φ.Ε.Κ.170 Α'), ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς

επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία είτε απαλλάσσεται από το φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις».

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 28 του Ν. 4174/2013 (Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας) «.....Η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου εκδίδεται με βάση έκθεση ελέγχου, την οποία συντάσσει η φορολογική Διοίκηση. Η έκθεση ελέγχου περιλαμβάνει **εμπεριστατωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου.**».

Επειδή, στο άρθρο 34 του Ν. 4174/2013 ορίζεται ότι: «.....Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να προβεί, μετά από έλεγχο, σε έκδοση πράξης διόρθωσης οποιουδήποτε προηγούμενου άμεσου, διοικητικού, εκτιμώμενου ή προληπτικού προσδιορισμού φόρου, εφόσον **από τον έλεγχο διαπιστωθεί αιτιολογημένα** ότι ο προηγούμενος προσδιορισμός φόρου ήταν ανακριβής ή εσφαλμένος».

Επειδή, στο άρθρο 64 του Ν.4174/2013 ορίζεται ότι: «Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει **σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου.**»

Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρ. **17 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (ν.2690/1999)** ορίζεται ότι: « 1.Η ατομική διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει αιτιολογία, η οποία να περιλαμβάνει τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά νόμο προϋποθέσεων για την έκδοσή της. 2. Η Αιτιολογία πρέπει να είναι **σαφής, ειδική, επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου,** εκτός αν προβλέπεται ρητώς στο νόμο ότι πρέπει να περιέχεται στο σώμα της πράξης 3. Όταν η πράξη εκδίδεται αυτεπαγγέλτως **τα αποδεικτικά στοιχεία συγκεντρώνονται με πρωτοβουλία του αρμόδιου για την έκδοση οργάνου.**

Επειδή, βασικά στοιχεία της αιτιολογίας αποτελούν κατά το νόμο, τη θεωρία και τη νομολογία εκτός από το νόμιμο έρεισμα της πράξης, δηλαδή την αναφορά των απρόσωπων κανόνων δικαίου που προβλέπουν την έκδοσή της, η ερμηνεία τους, οι νόμιμες προϋποθέσεις που έχουν διαπιστωθεί, η ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών καταστάσεων, ο απαιτούμενος νομικός χαρακτηρισμός τους καθώς και τα κριτήρια και οι σκέψεις του διοικητικού οργάνου σχετικά με την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας (Επ. Σπηλιωτόπουλου, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκουλα 2001, παρ. 516 έως 519). Η αιτιολογία δε, θεωρείται νόμιμη όταν είναι α)ειδική (και όχι γενική και αόριστη) και β)πλήρης ή επαρκής (και όχι ανεπαρκής ή ελλιπής). Σκοπός ύπαρξης αιτιολογίας σε μια διοικητική πράξη είναι ουσιαστικά η δημιουργία δυνατότητας ελέγχου της πράξης αυτής από τα δικαστήρια.

Επειδή, σύμφωνα με τη νομολογία των δικαστηρίων, η αιτιολογία των πράξεων καταλογισμού φόρου νομίμως συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου, τις διαλαμβανόμενες, δηλαδή, στην έκθεση ελέγχου διαπιστώσεις. Στην πράξη επιβολής προστίμου αρκεί να αναφέρονται οι νομικές διατάξεις και τα πραγματικά περιστατικά της παράβασης. Εξάλλου, η αιτιολογία της πράξης πρέπει μιν να είναι πλήρης και ειδική, δεν απαιτείται όμως να προκύπτει μόνον από το σώμα της, αλλά, συμπληρώνεται και από τα στοιχεία του φακέλου, το δε Δικαστήριο **όταν επιλαμβάνεται, κατόπιν άσκησης προσφυγής ουσίας, ελέγχει την ουσιαστική βασιμότητα της πράξης επιβολής προστίμου συμπληρώνοντας την ελλιπή αιτιολογία** της πράξης και δεν άγεται για το λόγο αυτό σε ακύρωση αυτής.

Επειδή, στο ζήτημα των προϋποθέσεων νομιμότητας της διαδικασίας του φορολογικού ελέγχου, έχει κριθεί ότι δεν υφίσταται παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας στην περίπτωση που συντάχθηκε έκθεση ελέγχου από όργανο της αρμόδιας για την επιβολή του φόρου Δ.Ο.Υ., επί τη βάσει άλλης έκθεσης ελέγχου, η οποία συντάχθηκε από υπάλληλο άλλης αναρμόδιας Δ.Ο.Υ., και υιοθετούνται οι διαπιστώσεις και τα συμπεράσματα αυτής. Και αυτό γιατί, στην περίπτωση αυτή, έλαβε χώρα η απαιτούμενη εκτίμηση των διαλαμβανομένων στην άλλη έκθεση στοιχείων από το όργανο της αρμόδιας για την επιβολή του φόρου Δ.Ο.Υ. και συντάχθηκε και σχετική έκθεση (ΣΤΕ 2056/1994, Λογιστής 1995, σ. 900 και Δι.Δικ. 1995, 1027, ΔΕφΘΕΣ 41/2002, ΔΝΦ 2003, σ.319). Το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση, που ο έλεγχος και η σύνταξη της σχετικής έκθεσης από όργανο της αρμόδιας για την επιβολή του φόρου Φορολογικής Αρχής έχει στηριχθεί σε εκτίμηση εγγράφων άλλης οικονομικής Αρχής ή άλλης δημόσιας υπηρεσίας.

Επειδή, με την **ΔΕΑΦ Α΄ 1144110 ΕΞ 2015** δόθηκαν διευκρινήσεις από το Β΄ Τμήμα της Διεύθυνσης Ελέγχων της ΓΓΔΕ σχετικές με θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας. Συγκεκριμένα, μεταξύ άλλων, αναφέρονται τα εξής:

«Α΄ Ανάλωση κεφαλαίου προηγούμενων ετών

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις των [άρθρων 15, 16, 17, 18 και 19](#) του ν. [2238/1994](#), καθώς και σύμφωνα με διευκρινιστικές εγκυκλίους και διοικητικές λύσεις που είχαν εκδοθεί μέχρι και 31 Δεκεμβρίου 2013, προβλέπεται προσδιορισμός φορολογητέας ύλης με βάση τις δαπάνες διαβίωσης των φορολογουμένων και των προσώπων που συνοικούν με αυτόν και τον βαρύνουν, όταν το συνολικό ποσό που προσδιορίζεται με τα ως άνω σχετικά άρθρα είναι ανώτερο από το συνολικό εισόδημά του. **Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης ζ' της [παρ. 2 του άρθρου 19](#) του ανωτέρω νόμου, η προστιθέμενη διαφορά τεκμηρίων περιορίζεται ή καλύπτεται μεταξύ άλλων, με ανάλωση κεφαλαίου που αποδεδειγμένα έχει φορολογηθεί κατά τα προηγούμενα έτη ή νόμιμα απαλλαγεί από το φόρο**. 3. Τα ως άνω αναφερόμενα στις παραγράφους 1 και 2 ίσχυαν για υποθέσεις και διαχειριστικές περιόδους μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2013.

Από την 1 Ιανουαρίου 2014 και μετά, ισχύουν οι διατάξεις των [άρθρων 30, 31, 32, 33 και 34 του ν. 4172/2013](#) (ΦΕΚ 167 Α') όπως αυτές έχουν ερμηνευτεί με την [ΠΟΛ.1076/26.3.2015](#). Συγκεκριμένα οι διατάξεις περί ανάλωσης κεφαλαίου αναφέρονται στην περίπτωση ζ', της [παρ. 2 του άρθρου 34 του ν. 4172/2013](#), ερμηνεύθηκαν με την [ΠΟΛ.1076/26.3.2015](#) και δεν έχουν διαφοροποιηθεί σε σχέση με τις διατάξεις που ίσχυαν με τον ν. [2238/1994](#). [...]

Β' Προσαύξηση περιουσίας

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της [παρ. 4 του άρθ. 21](#) του ΚΦΕ, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας. 2. Επιπλέον, με τις διατάξεις του [άρθρου 39](#) του ΚΦΔ ορίζεται ότι σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την [παράγραφο 4 του άρθρου 21](#) του ΚΦΕ, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις. 3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα. [...] 8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς. Επιπλέον ο έλεγχος κρίνει και τεκμηριώνει εάν πρόκειται ή όχι για «πρωτογενείς καταθέσεις», δηλαδή για ποσά που προέρχονται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία και δεν προέρχονται από αναλήψεις από άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς. Σημειώνεται ότι δεν αντίκειται στη φορολογική νομοθεσία η ανάληψη χρηματικών ποσών και η

αποδεδειγμένη επανακατάθεση μέρους ή του συνόλου αυτών και ούτε προβλέπεται χρονικός περιορισμός για την διαδικασία κίνησης χρηματικών κεφαλαίων. 9. Όταν δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η προσαύξηση της περιουσίας, τότε αυτή φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε. Ο φορολογούμενος δύναται σε κάθε περίπτωση να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο. 10. Για χρήσεις πριν από την 01/01/2014, σχετικές είναι οι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της [παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994](#)».

Επειδή περαιτέρω, με την εγκύκλιο ΠΟΛ 1175/16-11-2017 παρασχέθηκαν πρόσθετες διευκρινήσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας, όπου μεταξύ άλλων επισημαίνονται τα εξής: «**1. Δεν υφίσταται προσαύξηση περιουσίας** κατά την έννοια της [παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994](#) ή της [παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013](#), **στην περίπτωση κατά την οποία είναι εμφανής η πηγή προέλευσης ενός χρηματικού ποσού**, το οποίο εμφανίζεται ως πίστωση στον τραπεζικό λογαριασμό του ελεγχόμενου φυσικού προσώπου (π.χ. εισόδημα από κεφάλαιο, εισόδημα από κινητές αξίες, εισόδημα Δ΄ πηγής του ν.[2238/1994](#), πώληση περιουσιακών στοιχείων, δάνειο, κ.τλ.), ακόμα και αν το ποσό αυτό δεν συμπεριελήφθη στις σχετικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, ενώ υπήρχε σχετική υποχρέωση. Στις περιπτώσεις αυτές, εφόσον οι εν λόγω πιστώσεις συνεπάγονται φορολογική υποχρέωση στον φόρο εισοδήματος, ο καταλογισμός δεν θα γίνεται κατ' επίκληση των ανωτέρω διατάξεων, αλλά των, κατά περίπτωση, εφαρμοστέων διατάξεων του ν.[2238/1994](#) ή του ν.[4172/2013](#), αναλόγως του είδους του εισοδήματος.**2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου [...]. Σε περίπτωση που δεν προσκομίζονται στοιχεία για επένδυση ή κίνηση λογαριασμού ημεδαπής ή αλλοδαπής, λόγω αντικειμενικής αδυναμίας προσκόμισης των σχετικών δικαιολογητικών (για παράδειγμα, διότι έχει παρέλθει ο χρόνος που η τράπεζα ή άλλο ίδρυμα έχει υποχρέωση διαφύλαξης των σχετικών αρχείων), γίνονται δεκτοί οι ισχυρισμοί του ελεγχόμενου, εκτός αν η φορολογική αρχή αιτιολογημένα απορρίψει αυτούς στη βάση άλλων στοιχείων που διαθέτει. Σε κάθε περίπτωση, εάν διαπιστωθεί ότι η απόκτηση της επένδυσης έλαβε χώρα σε χρόνο εκτός των φορολογικών ετών που περιλαμβάνονται στην εντολή ελέγχου, ή το εισερχόμενο έμβασμα αλλοδαπής προέρχεται από καταθέσεις / πραγματικά εισοδήματα προγενέστερων ετών της ελεγχόμενης περιόδου, οι εν λόγω πιστώσεις θεωρούνται δικαιολογημένες για το ελεγχόμενο διάστημα και δεν θεμελιώνεται, εξ αυτού του λόγου, επέκταση του**

φορολογικού ελέγχου στα προγενέστερα αυτά έτη, εκτός εάν και στο μέτρο που είναι απολύτως αναγκαίο για την διακρίβωση της υπαγωγής σε φόρο ή νόμιμης απαλλαγής από αυτόν των κεφαλαίων από τα οποία προέρχονται οι εν λόγω πιστώσεις, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων περί παραγραφής.[...] Ο προσδιορισμός του ως άνω κρίσιμου χρόνου πρέπει να γίνεται από την ελεγκτική αρχή με βάση πρόσφορα και επαρκή στοιχεία τα οποία συλλέγονται ιδίως η κλήση του φορολογούμενου για παροχή εξηγήσεων και η αναζήτηση κατόπιν της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων, ενόψει των περιστάσεων, μέτρων ελέγχου στα οποία συμπεριλαμβάνονται πληροφοριών και στοιχείων από τα εμπλεκόμενα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Αν η εντός ευλόγου χρόνου συλλογή στοιχείων σχετικά με τη διαπίστωση του χρόνου προσαύξησης της περιουσίας καθίσταται αδύνατη ή ιδιαίτερα δυσχερής, γεγονός που πρέπει να βεβαιώνεται από τη φορολογική αρχή με ειδική αιτιολογία, αυτή μπορεί να διαπιστώσει τον κρίσιμο, κατά τα προεκτεθέντα, χρόνο με βάση όσα στοιχεία κατάφερε να συγκεντρώσει ο έλεγχος και, στην εξαιρετική περίπτωση παντελούς έλλειψης τέτοιων στοιχείων, να θεωρήσει κατά τεκμήριο ως κρίσιμο χρόνο εκείνον του εμβάσματος (ΣτΕ 884/2016).[...] 5.1. Ως προς τον χρόνο μεταξύ ανάληψης και επανακατάθεσης ισχύουν τα αναγραφόμενα στο ΔΕΑΦ Α 1144110 ΕΞ 2015/5.11.2015 έγγραφό μας.[...]

Επειδή, έχει κριθεί νομολογιακά με την υπ' αριθ. **884/2016 απόφαση του ΣτΕ** (Β' Τμήμα Επταμελές) ότι «η καταστολή της φοροδιαφυγής (και, ιδίως, της μεγάλης από απόψεως ποσού), μέσω της διαπίστωσης των οικείων παραβάσεων και της επιβολής από τη Διοίκηση των αντίστοιχων διαφυγόντων φόρων, καθώς και των προβλεπόμενων στο νόμο διοικητικών κυρώσεων, συνιστά, κατά το Σύνταγμα (άρθρο 4 παρ. 5 και άρθρο 106 παρ. 1 και 2), επιτακτικό σκοπό δημοσίου συμφέροντος. Σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του σεβασμού της αξιοπρέπειας του ανθρώπου [...] το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 4049/2014, 2442/2013, 886/2005 κ.ά.). Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της. Πράγματι, μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη. Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξης της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση. Τούτων έπεται ότι η τέλεση φορολογικής παράβασης, όπως η επίδικη,

που συνίσταται στην παράλειψη δήλωσης φορολογητέου εισοδήματος, και, περαιτέρω, η ύπαρξη αντίστοιχης φορολογητέας ύλης μπορεί να προκύπτει, κατά την αιτιολογημένη κρίση της αρμόδιας φορολογικής αρχής, όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως, “τεκμήρια”), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείπει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των συνθηκών, εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης [πρβλ. ΣτΕ 2316/1991, 2961/1980 (φορολογία εισοδήματος), ..]13. Επειδή, η ως άνω διάταξη του εδαφίου β΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ, κατά το κρίσιμο, εν προκειμένω, σκέλος της, που αναφέρεται σε περιουσιακή προσαύξηση προερχόμενη «από άγνωστη [...] πηγή ή αιτία», έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται υπό την προϋπόθεση ότι η φορολογική διοίκηση δεν κατορθώνει να διαπιστώσει, κατά τρόπο αρκούντως τεκμηριωμένο και ασφαλή, τη συγκεκριμένη προέλευση της προσαύξησης (που, σε υπόθεση όπως η παρούσα, υπερβαίνει τα εισοδήματα που της έχει δηλώσει ο φορολογούμενος), παρά τη λήψη των προβλεπόμενων στο νόμο αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων, ενόψει των περιστάσεων, μέτρων ελέγχου και διερεύνησης της υπόθεσης, συμπεριλαμβανόμενης, ιδίως, της κλήσης του φορολογούμενου για παροχή σχετικών πληροφοριών και στοιχείων, που, αν υποβληθούν, ελέγχονται ως προς την ακρίβεια και την επάρκειά τους.».

Επειδή, στο άρθρο 65 του Ν. 4174/13 (ΚΦΔ) ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου».

Επειδή περαιτέρω, με το άρθρο 62 του Ν.4170/2013 θεσπίστηκε «Σύστημα Μητρώων Τραπεζικών Λογαριασμών και Λογαριασμών Πληρωμών» των πιστωτικών ιδρυμάτων και των ιδρυμάτων πληρωμών που λειτουργούν στην Ελλάδα, προκειμένου να διευκολυνθεί η διαβίβαση, αφενός, των αιτημάτων παροχής πληροφοριών των αρμόδιων ελεγκτικών υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών και, αφετέρου, των απαντήσεων των εν λόγω ιδρυμάτων σε τέτοια αιτήματα. Παράλληλα, λειτουργεί ήδη (από το 2017) στις ελεγκτικές υπηρεσίες της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων το Ειδικό Λογισμικό Ελέγχου Προσαύξησης Περιουσίας, το οποίο έχει καταστήσει ταχύτερη και πιο αξιόπιστη και αποτελεσματική τη διασταύρωση των στοιχείων των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος με τα δεδομένα των (ταυτοποιούμενων, ως προς το είδος τους, βάσει ειδικού ενιαίου κωδικολογίου) κινήσεων των τραπεζικών λογαριασμών των φορολογούμενων.

Επειδή η προσφεύγουσα με υπό κρίση περίπτωση, ισχυρίζεται ότι προέβη σε ανάληψη η ίδια κατά την 08.03.2011 ποσού 10.000 €, κατά την 09.03.2011 ποσού 50.000 €, και κατά την

24.03.2011 ποσού 10.000 €, ήτοι συνολικού ποσού 70.000 €, από τον υπ' αριθ ... κοινό λογαριασμό που τηρούσε ο σύζυγος της . . στην Τράπεζα Πειραιώς, με συνδικαιούχους την ίδια και τον υιό τους . .-, προσκομίζοντας τα σχετικά γραμμάτια ανάληψης της Τράπεζα Πειραιώς. Κατόπιν ισχυρίζεται ότι προέβη ο σύζυγός της από το ως άνω ποσό σε επανακατέθεση ποσού 21.000,00 € κατά την 05.09.2012, στον υπ' αριθ. .. κοινό λογαριασμό που τηρούσε ο σύζυγος της . . στην ΕΤΕ με συνδικαιούχους την ίδια και τον υιό τους . .- και ποσού 70.000,00 € κατά την 09.08.2013, στον υπ' αριθ. ... κοινό λογαριασμό που τηρούσε ο σύζυγος της στην ΕΤΕ με συνδικαιούχο την ίδια, προσκομίζοντας τα σχετικά γραμμάτια είσπραξης της ΕΤΕ.

Ο ως άνω ισχυρισμός προβάλλεται αβάσιμα και αναπόδεικτα από την προσφεύγουσα για τους ακόλουθους λόγους:

Η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε αντίγραφα κινήσεων λογαριασμών για το έτος που έκανε τις εν λόγω αναλήψεις, ήτοι το 2011, ώστε να αποδείξει με πρόσφορα και επαρκή στοιχεία στον έλεγχο, ότι τα εν λόγω ποσά δεν επανακατατέθηκαν κατά τη διάρκεια του έτους, σε κάποιον από τους λογαριασμούς που τηρούσε, ως δικαιούχος ή συνδικαιούχος. Περαιτέρω η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι υφίσταται αντικειμενική αδυναμία προσκόμισης των σχετικών δικαιολογητικών (για παράδειγμα, διότι έχει παρέλθει ο χρόνος που η τράπεζα ή άλλο ίδρυμα έχει υποχρέωση διαφύλαξης των σχετικών αρχείων), ώστε να γίνουν δεκτοί οι προβαλλόμενοι ισχυρισμοί της, δεδομένου ότι δεν προσκομίστηκαν σχετικές βεβαιώσεις από τις Τράπεζες, κατά τα οριζόμενα στην ΠΟΛ 1175/2017 και στη ΣτΕ 884/2016.

Επιπροσθέτως το ως άνω συνολικό ποσό ύψους 70.000,00 € που ισχυρίζεται ότι επανακατατέθηκε υπολείπεται κατά 11.000 €, από το συνολικό ποσό ύψους 91.000,00 € που καταλογίστηκε από τον έλεγχο ως προσαύξηση περιουσίας.

Επειδή ο έλεγχος της ΥΕΔΔΕ, επεξεργάστηκε τα πρωτογενή δεδομένα των τραπεζικών κινήσεων των τραπεζικών λογαριασμών της προσφεύγουσας, που απεστάλησαν από τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, τα οποία τέθηκαν στη διάθεση του σε ηλεκτρονικό αρχείο και προσδιόρισε τις «πρωτογενείς πιστώσεις» του. Ακολούθως επέδωσε νομίμως στην προσφεύγουσα το υπ' αριθ. πρωτ. .../14.06.2018 Αίτημα για Παροχή Πληροφοριών του άρθρου 14 ν.4174/2013, προκειμένου να αιτιολογήσει τις πρωτογενείς καταθέσεις της. Η προσφεύγουσα ανταποκρινόμενη στο ως άνω αίτημα του για παροχή πληροφοριών του άρθρου 14 του ν.4174/2013, κατέθεσε το υπ' αριθμ. πρωτ. .../23.07.2018 υπόμνημα, με το οποίο παρείχε πληροφορίες σχετικά με την προέλευση των επίμαχων καταθέσεων της.

Περαιτέρω ο έλεγχος της Υ.Ε.Δ.Δ.Ε. Θεσσαλονίκης εξέτασε τις αιτιάσεις της προσφεύγουσας που αναφέρονται αναλυτικά στο ως άνω υπόμνημα παροχής πληροφοριών που κατατέθηκε στην ως άνω υπηρεσία και τα σχετικά έγγραφα τα οποία προσκομίστηκαν ως συνημμένα του υπομνήματος, προκειμένου να προχωρήσει στη δικαιολόγηση ή μη των προς διερεύνηση κινήσεων των τραπεζικών λογαριασμών και πρωτογενών καταθέσεων για τα έτη 2012, 2013 και 2014.

Από την επεξεργασία των ατομικών και κοινών τραπεζικών λογαριασμών και προϊόντων της προσφεύγουσας από την ΥΕΔΔΕ Θεσσαλονίκης, για το έτος 2012 προέκυψαν συνολικές πρωτογενείς καταθέσεις ποσού ύψους 200.942,32 €.

Η προσφεύγουσα από το σύνολο των ανωτέρω πιστώσεων **αιτιολόγησε**, για το έτος 2012, προσκομίζοντας τα σχετικά παραστατικά στην ΥΕΔΔΕ, κινήσεις – πιστώσεις συνολικού ποσού **131.194,32 €**, τις οποίες ο έλεγχος της ΥΕΔΔΕ, βάσει της οικείας πληροφοριακής έκθεσης που συνέταξε, τις αποδέχθηκε και τις αφαίρεσε από το σύνολο των πρωτογενών καταθέσεων και κατέληξε σε **μη αιτιολογημένες πρωτογενείς καταθέσεις** συνολικού ποσού **69.748,00 €** (200.942,32 – 131.194,32).

Βάσει της ως άνω πληροφοριακής έκθεσης ελέγχου, ο έλεγχος για το έτος **2012** δικαιολόγησε πρωτογενείς καταθέσεις συνολικού ποσού **131.194,32 €**, και διαπίστωσε ότι:

- Το ποσό των **86.450,33 €** αιτιολογήθηκε από το σύζυγο της προσφεύγουσας.
- Το ποσό των **5.560,07 €** προέρχεται από καταβολές μισθωμάτων, από τον εκμισθωτή ΔΕΔΔΥΕ (Δ.Ε.Η.)
- Το ποσό των **36.456,12 €** πρωτογενών καταθέσεων, που πιστώθηκε στους τραπεζικούς λογαριασμούς της προσφεύγουσας, προέρχεται από συντάξεις της θείας της.
- Το ποσό των **2.727,80 €** πρωτογενών καταθέσεων, που πιστώθηκε, προέρχεται από την καταβολή της σύνταξης της . . .

Περαιτέρω δε ο έλεγχος της Δ.Ο.Υ. Δ' Θεσσαλονίκης αποδέχθηκε επιπλέον συνολικό ποσό ύψους **43.000,00 €** στο έτος 2012 που διαπίστωσε ότι αιτιολογείται, βάσει του υπ' αριθ. πρωτ. .../12-12-2018 υπομνήματος που κατέθεσε Η προσφεύγουσα και των σχετικών δικαιολογητικών και οι μη αιτιολογημένες καταθέσεις ανήλθαν στο ποσό των **26.748,00€** ((200.942,32 – 174.194,32).

Από την επεξεργασία των ατομικών και κοινών τραπεζικών λογαριασμών και προϊόντων της προσφεύγουσας από την ΥΕΔΔΕ Θεσσαλονίκης, για το έτος 2013 προέκυψαν συνολικές πρωτογενείς καταθέσεις ποσού 199.043,93 €.

Η προσφεύγουσα από το σύνολο των ανωτέρω πιστώσεων **αιτιολόγησε**, για το έτος **2013**, προσκομίζοντας τα σχετικά παραστατικά στην ΥΕΔΔΕ, κινήσεις – πιστώσεις συνολικού ποσού **118.411,93 €**, τις οποίες ο έλεγχος της ΥΕΔΔΕ, βάσει της οικείας πληροφοριακής έκθεσης που συνέταξε, τις αποδέχθηκε και τις αφαίρεσε από το σύνολο των πρωτογενών καταθέσεων και κατέληξε σε **μη αιτιολογημένες πρωτογενείς καταθέσεις** συνολικού ποσού **80.632,00€** (199.043,93 – 118.411,93).

Βάσει της ως άνω πληροφοριακής έκθεσης ελέγχου, ο έλεγχος για το έτος **2013** δικαιολόγησε πρωτογενείς καταθέσεις συνολικού ποσού **118.411,93 €** και διαπίστωσε ότι:

- Το ποσό των **77.287,35 €** αιτιολογήθηκε από το σύζυγο της προσφεύγουσας.
- Το ποσό των **7.186,00 €** προέρχεται από καταβολές μισθωμάτων, από τον εκμισθωτή ΔΕΔΔΥΕ (Δ.Ε.Η.)

- Το ποσό των **28.302,08 €** πρωτογενών καταθέσεων, που πιστώθηκε στους τραπεζικούς λογαριασμούς της προσφεύγουσας, προέρχεται από συντάξεις της θείας της.

- Το ποσό των **5.636,50 €** που πιστώθηκε, είναι η καταβολή του εφάπαξ από το Ταμείο Αλληλοβοηθείας Δικηγόρων Θεσσαλονίκης (ΤΑΔΙΘ) και αφορά στην αδελφή της.

Περαιτέρω δε ο έλεγχος της Δ.Ο.Υ. Δ' Θεσσαλονίκης αποδέχθηκε επιπλέον συνολικό ποσό ύψους **2.410,00 €** στο έτος 2013 που διαπίστωσε ότι αιτιολογείται, βάσει του υπ' αριθ. πρωτ. .../12-12-2018 υπομνήματος που κατέθεσε ο σύζυγος της προσφεύγουσας και των σχετικών δικαιολογητικών και οι μη αιτιολογημένες καταθέσεις ανήλθαν στο ποσό των **78.222,00€** ((199.043,93 – 120.821,93).

Από την επεξεργασία των ατομικών και κοινών τραπεζικών λογαριασμών και προϊόντων της προσφεύγουσας από την ΥΕΔΔΕ Θεσσαλονίκης, για το έτος 2014 προέκυψαν συνολικές πρωτογενείς καταθέσεις ποσού ύψους 116.334,38 €.

Η προσφεύγουσα από το σύνολο των ανωτέρω πιστώσεων **αιτιολόγησε**, για το έτος **2014**, προσκομίζοντας τα σχετικά παραστατικά στην ΥΕΔΔΕ, κινήσεις – πιστώσεις συνολικού ποσού **111.334,38 €**, τις οποίες ο έλεγχος της ΥΕΔΔΕ, βάσει της οικείας πληροφοριακής έκθεσης που συνέταξε, τις αποδέχθηκε και τις αφείρεσε από το σύνολο των πρωτογενών καταθέσεων και κατέληξε σε **μη αιτιολογημένες πρωτογενείς καταθέσεις** συνολικού ποσού **5.000,00 €** (116.334,38 – 111.334,38).

Βάσει της ως άνω πληροφοριακής έκθεσης ελέγχου, ο έλεγχος για το έτος **2014** δικαιολόγησε πρωτογενείς καταθέσεις συνολικού ποσού **111.334,38 €** και διαπίστωσε ότι:

- Το ποσό των **77.850,49 €** αιτιολογήθηκε από το σύζυγο της προσφεύγουσας.
- Το ποσό των **7.335,57 €** προέρχεται από καταβολές μισθωμάτων, από τον εκμισθωτή ΔΕΔΔΥΕ (Δ.Ε.Η.)
- Το ποσό των **26.048,32 €** πρωτογενών καταθέσεων, που πιστώθηκε στους τραπεζικούς λογαριασμούς της προσφεύγουσας, προέρχεται από συντάξεις της θείας της.
- Το ποσό των **100,00 €** αιτιολογήθηκε από την προσφεύγουσα ως προσωπική της κατάθεση.

Όλα τα ως άνω ποσά που πιστώθηκαν στους κοινούς τραπεζικούς λογαριασμούς, και καταλογίστηκαν ως προσαύξηση περιουσίας, επιμερίστηκαν από τον έλεγχο, κατ' ισομοιρία, στην προσφεύγουσα και στο σύζυγό της.

Σημειώνεται δε, ότι το σύνολο των εισοδημάτων της προσφεύγουσας, προερχόμενο από μισθούς και μισθώματα, διέρχεται μέσα από τους τραπεζικούς της λογαριασμούς.

Επειδή, σύμφωνα με διευκρινιστικές εγκυκλίους και διοικητικές λύσεις που είχαν εκδοθεί μέχρι και 31 Δεκεμβρίου 2013, καθώς και με την εγκύκλιο ΔΕΑΦ Α' 1144110 ΕΞ 2015/5.11.2015 της Γ.Γ.Δ.Ε., διευκρινίστηκε ότι η ανάλωση κεφαλαίου σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης ζ' της

παρ. 2 του άρθρου 19 του ν. 2238/1994 και της περίπτωσης ζ' της παρ. 2 του άρθρου 34 του ν. 4172/2013, προβλέπεται από τη φορολογική νομοθεσία για τον περιορισμό ή την κάλυψη της προστιθέμενης διαφοράς αντικειμενικών δαπανών, προκειμένου να υπολογίσει η φορολογική αρχή ποιο ποσό από το κεφάλαιο που φορολογήθηκε τα προηγούμενα έτη απέμεινε, προκειμένου να καλύψει τη διαφορά του δηλωθέντος εισοδήματος και των δαπανών του υπό κρίση έτους και συνεπώς ο παραπάνω ισχυρισμός του προσφεύγοντος απορρίπτεται ως νόμω αβάσιμος και αλυσιτελώς προβαλλόμενος, δεδομένου ότι ο προσφεύγων δεν φορολογήθηκε για προστιθέμενη διαφορά αντικειμενικών δαπανών κατά τα κρινόμενα έτη και το σύνολο των εισοδήματα του κατατίθεται σε τραπεζικούς λογαριασμούς.

Επειδή, οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην από 25/10/2018 Πληροφοριακή έκθεση εισοδήματος της ΥΕΔΔΕ Θεσσαλονίκης και στην από 21/12/2018 έκθεση μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος, της Δ.Ο.Υ. Δ' Θεσσαλονίκης, επί των οποίων εδράζονται οι προσβαλλόμενες πράξεις, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες, οι ως άνω ισχυρισμοί του προσφεύγοντος απορρίπτονται ως νόμω και ουσία αβάσιμοι.

Ως προς τον τέταρτο ισχυρισμό της προσφεύγουσας περί μη επιμερισμού των χρηματικών ποσών των πιστώσεων ανάλογα με τον αριθμό των συνδικαιούχων

Επειδή στην παρ 1 του άρθρου 1 του Ν. 5638 Περί καταθέσεως εις κοινόν λογαριασμόν (ΦΕΚ Α' 307/07-09-1932), ορίζεται ότι: «1. Χρηματική κατάθεσις παρά Τραπεζή εις ανοικτόν λογαριασμόν επ' ονόματι δύο ή πλειοτέρων από κοινού (*Compte joint, joint account*) είναι εν την εννοία του παρόντος νόμου η περιέχουσα τον όρον ότι του εκ ταύτης λογαριασμού δύναται να κάμνη χρήση εν όλω ή εν μέρει, άνευ συμπράξεως των λοιπών, είτε εις είτε τινές, και πάντες κατ' ιδίαν οι δικαιούχοι.».

Επειδή από το άρθρο 1 του Ν.5638/1932 (ΦΕΚ 307 Α') «περί καταθέσεως σε κοινό λογαριασμό», όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 του Ν.Δ. 951/1971 και διατηρήθηκε σε ισχύ με το άρθρο 124 περ. Δ' στοιχ. α' του Ν.Δ.118/1973, προκύπτει ότι χρηματική κατάθεση σε κοινό ανοικτό λογαριασμό τράπεζας στο όνομα δύο ή περισσοτέρων είναι εκείνη που περιέχει τον όρο, ότι μπορεί να γίνει χρήση, δηλαδή ανάληψη από τον κοινό αυτό λογαριασμό, από έναν ή περισσότερους από εκείνους στο όνομα των οποίων έγινε η κατάθεση, γιατί βάση της καταθέσεως αυτής η κυριότητα περιέρχεται μεν στην Τράπεζα, σύμφωνα με τα άρθρα 806 και 830 του Α.Κ. και το άρθρο 2 παρ. 1 του Ν.Δ. της 17-7-/13-8-1923 "περί ειδικών διατάξεων επί Ανωνύμων Εταιρειών" (Ολ.ΑΠ 1092/1991), αλλά καθένας από εκείνους, στο όνομα των οποίων έγινε η κατάθεση, δικαιούται κατ αρχήν να απαιτήσει και να αναλάβει εξ ιδίου δικαίου και όχι ως αντιπρόσωπος άλλου, κατ' άρθρο 211 Α.Κ., το σύνολο ή μέρος της καταθέσεως, χωρίς τη σύμπραξη των λοιπών

συνδικαιούχων, οπότε γίνεται κύριος των αναληφθέντων χρημάτων και είναι αδιάφορο σε ποιον πράγματι από τους καταθέτες ανήκαν τα χρήματα, όπως αδιάφορη είναι και η μεταξύ των καταθετών σχέση που οδήγησε σε κατάθεση σε κοινό λογαριασμό, η οποία μόνο ενοχικές αξιώσεις μπορεί να δημιουργήσει σε βάρος εκείνου από τους δικαιούχους του κοινού λογαριασμού που προέβη στην ανάληψη των χρημάτων.

Επειδή, το Υπ. Οικονομικών στο με **αρ. πρωτ. 1019577/6619/ΔΕΥ-Β΄/20-2-2006** έγγραφό του αναφέρει ότι: «...Στην περίπτωση που κατά τον έλεγχο διαπιστώνεται η ύπαρξη κοινού τραπεζικού λογαριασμού θα πρέπει να εξεταστεί καταρχήν, με κριτήριο τις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, εάν τα πρόσωπα του κοινού λογαριασμού είχαν τέτοια οικονομική δυνατότητα και στη συνέχεια να εξεταστεί από τα παραστατικά στοιχεία κατάθεσης, ποιοι κατέθεσαν τα σχετικά ποσά, από πού προέρχονται και ποιοι προέβαιναν σε αναλήψεις, διενεργώντας περαιτέρω ανακρίσεις και ζητώντας από τον ελεγχόμενο την προσκόμιση κάθε πρόσφορου νόμιμου αποδεικτικού στοιχείου που κατά την κρίση του ελεγχόμενου απαιτείται...». Φορολογικά, εφόσον δεν αποδεικνύεται ο «εν τοις πράγμασι» δικαιούχος με τα αντίστοιχα παραστατικά, ο λογαριασμός θεωρείται ότι ανήκει ισομερώς σε όλους τους συμμετέχοντες.

Επειδή, με την **ΠΟΛ.1228/15.10.2014** με θέμα (Παροχή πρόσθετων οδηγιών στο πλαίσιο χειρισμού των υποθέσεων φορολογουμένων που αποστέλλουν εμβάσματα στο εξωτερικό κατά τα έτη 2009-2011), μεταξύ άλλων διευκρινίζεται ότι:

«3.Κατανομή κοινών λογαριασμών στους συνδικαιούχους.

Στις περιπτώσεις αποστολών εμβασμάτων που πραγματοποιούνται από κοινούς λογαριασμούς πρέπει να γίνεται καταρχήν ισομερής επιμερισμός αυτών μεταξύ των συνδικαιούχων του λογαριασμού προέλευσης του εμβάσματος..... Σε περίπτωση που ο ελεγχόμενος επικαλείται διαφορετική αναλογία των χρηματικών αυτών ποσών οφείλει να αποδείξει με κάθε πρόσφορο μέσο τον ισχυρισμό του. **Επί αμφισβήτησης του ισχυρισμού του ελεγχόμενου από τη φορολογική αρχή η ίδια οφείλει να αιτιολογήσει την αναλογία που αυτή επικαλείται εάν αυτή είναι διαφορετική του ισομερούς επιμερισμού.** Η αιτιολόγηση αυτή πρέπει να είναι ειδική και εμπεριστατωμένη (σχετ. διατ. [άρθ. 28](#) και [64](#) ν. [4174/2013](#))».

Επειδή, «... και σε περίπτωση που ο φορολογούμενος είναι δικαιούχος τραπεζικού λογαριασμού από κοινού με ένα ή περισσότερα άλλα πρόσωπα..., το (σημαντικό) χρηματικό ποσό που εισέρχεται στον κοινό λογαριασμό και το οποίο δεν καλύπτεται από τα (νομίμως φορολογηθέντα ή απαλλαχθέντα του φόρου) εισοδήματα που έχουν δηλώσει στη φορολογική αρχή όλοι οι συνδικαιούχοι του λογαριασμού ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη πηγή ή αιτία, την οποία είτε επικαλείται ο ελεγχόμενος συνδικαιούχος του λογαριασμού είτε εντοπίζει η

φορολογική αρχή,, μπορεί να θεωρηθεί, κατ' εκτίμηση του συνόλου των στοιχείων και των συνθηκών της υπόθεσης (μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται η τυχόν μεταφορά του ποσού αυτού στον επίμαχο λογαριασμό από ατομικό τραπεζικό λογαριασμό του ελεγχόμενου συνδικαιούχου του ή η κατάθεσή του από αυτόν..... ότι συνιστά εισόδημα του συγκεκριμένου συνδικαιούχου του λογαριασμού. Εξάλλου, ναι μεν, σύμφωνα με το νόμο ([άρθρο 1 παρ. 1](#) του ν. [5638/1932](#), όπως ισχύει, σε συνδυασμό με το άρθρο 2 παρ. 1 του ν.δ. της 17.7/13.8.1923 και με τα άρθρα 411, 489, 490, 491 και 493 του Αστικού Κώδικα), καθένας από τους συνδικαιούχους του λογαριασμού δικαιούται να απαιτήσει από την τράπεζα και να αναλάβει το σύνολο του χρηματικού ποσού που αντιστοιχεί στο ενεργητικό (υπόλοιπο) του λογαριασμού (βλ. ΣτΕ 2260/2008, ΑΠ 1128/2017, ΑΠ 1691/2014 κ.ά.), **αλλά (α) το ανωτέρω στοιχείο αφορά μόνον στην ενοχική σχέση μεταξύ των συνδικαιούχων του λογαριασμού και της τράπεζας και δεν ασκεί επιρροή στην εξέταση του (διοικητικής φύσης) ζητήματος... Εάν δεν προκύπτει** (αφενός, με βάση τους ισχυρισμούς του ελεγχόμενου και των λοιπών συνδικαιούχων του λογαριασμού, σε συνδυασμό με τα αποδεικτικά στοιχεία που αυτοί επικαλούνται, και, αφετέρου, βάσει των μέτρων ελέγχου και διερεύνησης της υπόθεσης που λαμβάνει η φορολογική αρχή, επιδεικνύοντας την δέουσα, ενόψει των συνθηκών, επιμέλεια, προκειμένου να διαπιστώσει ποιος είναι ο αληθής δικαιούχος των επίμαχων ποσών, ενόψει και της πηγής ή αιτίας πίστωσής τους στον κοινό τραπεζικό λογαριασμό) κάποια ιδιαίτερη εσωτερική σχέση μεταξύ των συνδικαιούχων ή/και το μερίδιο που δικαιούται ο καθένας τους, βάσει της μεταξύ τους σχέσης, εφαρμόζεται το τεκμήριο που θέτει το άρθρου 493 του Αστικού Κώδικα, σύμφωνα με το οποίο οι συνδικαιούχοι του λογαριασμού έχουν δικαίωμα σε ίσα μέρη στο ενεργητικό του (πρβλ. ΣτΕ 2260/2008, ΑΠ 1128/2017, ΑΠ 1691/2014, [ΑΠ 1001/2012](#), ΑΠ 380/2006 κ.ά.).» (ΣτΕ 1893/2018).

Επειδή, ο ισχυρισμός περί μη επιμερισμού των πιστώσεων ανάλογα με τον αριθμό των συνδικαιούχων, ως προς το χρηματικό ποσό των 70.000,00 €, προβάλλεται αλυσιτελώς, δεδομένου ότι στον υπ' αριθ. ... κοινό λογαριασμό της τράπεζας ΕΤΕ που πιστώθηκε το ως άνω ποσό, δικαιούχοι είναι μόνο η προσφεύγουσα και ο σύζυγος της και όχι και ο υιός τους.

Επειδή από το ηλεκτρονικό αρχείο της φορολογικής αρχής (ΤΑΧΙΣ/ΜΗΤΡΩΟ) προκύπτει ότι υιός της προσφεύγουσας είναι κάτοικος εξωτερικού και υποβάλλει δηλώσεις με μηδενικά εισοδήματα. Συνεπώς ορθά ο Έλεγχος κατέληξε στο συμπέρασμα και απέδειξε, ότι τα ποσά που κατατίθενται πρωτογενώς στους ως άνω κοινούς τραπεζικούς λογαριασμούς, δεν αφορούν εισοδήματα του υιού της προσφεύγουσας. Επιπροσθέτως, βάσει των γραμματίων είσπραξης που κατέθεσε η προσφεύγουσα και τους προβαλλόμενους ισχυρισμούς της, προκύπτει ότι για το ποσό των 91.000,00 € καταθέτης είναι ο σύζυγος της.

Συνεπώς ο ως άνω ισχυρισμός της προσφεύγουσας απορρίπτεται ως αβάσιμος και αναπόδεικτος.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της από **25/01/2019** και με αριθμό πρωτοκόλλου .. ενδικοφανούς προσφυγής της «... του ..» με **ΑΦΜ ...**

Οριστική φορολογική υποχρέωση της υπόχρεης - Καταλογιζόμενα ποσά με βάση την παρούσα απόφαση:

ΕΙΣΟΔΗΜΑ

Διαχ/κή Περίοδος 01/01/2012– 31/12/2012	
Διαφορά φόρου εισοδήματος με την παρούσα απόφαση	4.692,51
Πρόστιμο άρθ. 58 και τόκοι άρθ. 53 Ν. 4174/2013 στο φόρο	4.401,57
Εισφορά αλληλεγγύης με την παρούσα απόφαση	267,48
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ με την παρούσα απόφαση	9.361,56 €

Διαχ/κή Περίοδος 01/01/2013– 31/12/2013	
Διαφορά φόρου εισοδήματος με την παρούσα απόφαση	10.168,85
Πρόστιμο άρθ. 58 και τόκοι άρθ. 53 Ν. 4174/2013 στο φόρο	9.538,38
Εισφορά αλληλεγγύης με την παρούσα απόφαση	1.406,75
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ με την παρούσα απόφαση	21.113,98 €

Φορολογικό έτος 2014 Εισοδήματα 01/01/2014 – 31/12/2014	
Διαφορά φόρου εισοδήματος με την παρούσα απόφαση	825,00
Πρόστιμο άρθ. 58 Ν. 4174/2013	247,50
Εισφορά αλληλεγγύης με την παρούσα απόφαση	50,00
ΚΑΤΑΛΟΓΙΖΟΜΕΝΟ ΠΟΣΟ με την παρούσα απόφαση	1.122,50 €

Επί του οφειλόμενου φόρου, θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του Ν. 4174/2013.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

ΚΑΤΣΙΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.